

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि विश्वोपाख्याने
अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ७ ॥ व्युषितायामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

शिरसातेदिवं व्याप्तं बाहुभ्यां पृथिवी तथा ॥ जठरं ते त्रयो लोकाः पुरुषोऽसि सनातनः ॥ ८ ॥ एवं त्वामभिजानंति तपसा भावितानराः ॥ आत्मदर्शनं त्वमाना
मृषीणां चासि सत्तमः ॥ ९ ॥ राजर्षीणामुदाराणामाहवेष्वनिर्वर्तिनां ॥ सर्वधर्मप्रधानानां त्वंगतिर्मधुसूदन ॥ १० ॥ इति नित्यं योगविद्धिर्भगवान्पुरुषो
त्तमः ॥ सनत्कुमारप्रमुखैः स्तूयते भ्यर्च्यते हरिः ॥ ११ ॥ एष ते विस्तरस्तात संक्षेपश्च प्रकीर्तितः ॥ केशवस्य यथा तत्त्वं सुप्रीतो भज केशवं ॥ १२ ॥ संजय उवा
च पुण्यं श्रुत्वा तदा ख्यानं महाराज सुतस्तव ॥ केशवं बहु मेने स पांडवांश्च महारथान् ॥ १३ ॥ तमब्रवीन्महाराज भीष्मः शांतनवः पुनः ॥ माहात्म्यं ते श्रुतं राजन् के
शवस्य महात्मनः ॥ १४ ॥ नरस्य च यथा तत्त्वं यन्मां त्वं पृच्छसे नृप ॥ यदर्थं नृपुंसं भूतौ नरनारायणावृषी ॥ १५ ॥ अवध्यौ च यथा वीरौ संयुगेऽप्यपराजितौ ॥ यथा
च पांडवाराज न्न वध्यायुधिकस्य चित् ॥ १६ ॥ प्रीतिमान् हि दृढं कृष्णः पांडवेषु यशस्विषु ॥ तस्माद्द्वीमिराजेंद्रशमो भवतु पांडवैः ॥ १७ ॥ पृथिवीं भुंक्त्वसहितो
भ्रातृभिर्वलिभिर्वशी ॥ नरनारायणो देवाववज्ञाय न शिष्यसि ॥ १८ ॥ एवमुक्त्वा तव पिता तूष्णीमासीद्विशांपते ॥ व्यसर्जयच्च राजानं शयनं च विवेश ह ॥ १९ ॥
राजा च शिविरं प्रायात्प्रणिपत्य महात्मने ॥ शिष्ये च शयने शुभ्रे रात्रिं तां भरतर्षभ ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि विश्वोपाख्याने
अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ विश्वोपाख्यानं समाप्तं ॥ ७ ॥ ७ ॥ संजय उवाच व्युषितायां तु शर्वर्यामुदिते च दिवाकरे ॥ उभे सेने महाराज यु
द्वायैव समीयतुः ॥ १ ॥ अभ्यधाकंलं संक्रुद्धाः परस्परजिगीषवः ॥ ते सर्वे सहिता युद्धे समालोक्य परस्परं ॥ २ ॥ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च राजन् दुर्मित्रिते तव ॥ व्यूहौ च
व्यूह्य संरब्धाः संप्रहृष्टाः प्रहारिणः ॥ ३ ॥ अरक्षन्मकरव्यूहं भीष्मो राजन् समंततः ॥ तथैव पांडवाराज न्न रक्षन् व्यूहमात्मनः ॥ ४ ॥ सनिर्ययौ महाराज पिता देवव्र
तस्तव ॥ महतारथवंशेन संवृत्तोरथिनां वरः ॥ ५ ॥ इतरेतरमन्वीयुर्यथा भागमवस्थिताः ॥ रथिनः पत्तयश्चैव दंतिनः सादिनस्तथा ॥ ६ ॥ तान् दृष्ट्वा भ्युद्यतान् संस्ये
पांडवा हि यशस्विनः ॥ स्येनेन व्यूहराजेन तेनाज्येन संयुगे ॥ ७ ॥ अशोभत मुखे तस्य भीमसेनो महाबलः ॥ नेत्रे शिखंडीदुर्धर्षो दृष्टुं न श्रुत्वा पार्षतः ॥ ८ ॥ शीर्षे त
स्या भवद्दीरः सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥ विधुन्वन् गांढिवं पार्थो ग्रीवायामभवत्तदा ॥ ९ ॥ अक्षौ हिण्या समंतत्र वामपक्षो भवत्तदा ॥ महात्मा द्रुपदः श्रीमान्सह
पुत्रेण संयुगे ॥ १० ॥ दक्षिणश्चाभवत्पक्षः कैकेयोऽक्षौहिणीपतिः ॥ पृष्ठतो द्रौपदेयाश्च सौभद्रश्चापि वीर्यवान् ॥ ११ ॥